

தமிழாய்வுச் சங்கமம்

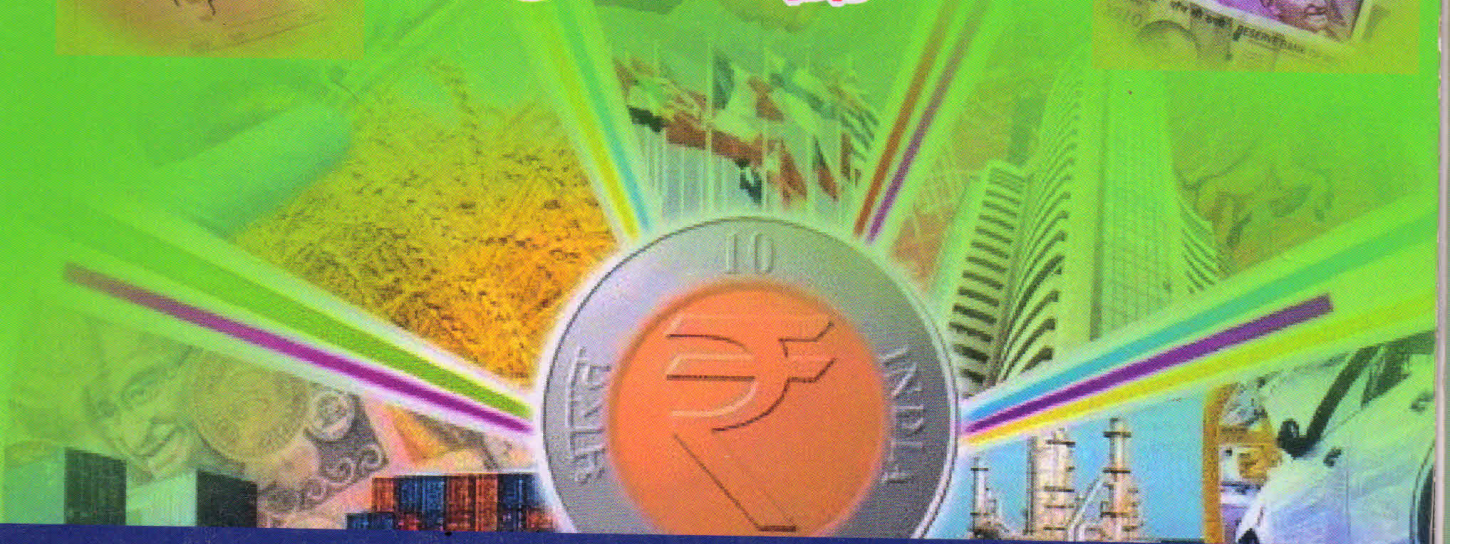
TAMILAIVU SANGAMAM

Special Issue

September - 2018

தமிழ்
இலக்கியங்களில்
பொருளியல் சிந்தனைகள்

வட்டார மக்களின் சமூக அதிகாரமாக்கல் அறக்கட்டளை

SOCIAL EMPOWERMENT OF LOCAL PEOPLE TRUST

www.selptrust.org

ISSN 2320-3412

50	நாகஜோதி. பா புறநானூறு தரும் பொருளாதாரப் பாடம்	129
51	நித்யா. ரா அகநானூற்றில் வாணிகம்	132
52	நிவேதிதா. ப பாண்டியன் பரிசில் பொருளியல் சிக்கல்கள்	135
53	பத்ம பிரியா. மா 'மனிதவளத்தால் பொருளாதாரமேம்பாடு' அறநூல்களை முன்னெடுத்து.....	137
54	பத்மப்பிரியா. து பாவேந்தர் பாடல்களில் பொதுவுடைமை	140
55	பரிமளா. தி அகநானூற்றில் பொருள்தேடலும் இல்லறக் கடமைகளும்	142
56	பாக்கியலெட்சுமி. ஏ தேநீர் நாவல் நவின்னிடும் தேயிலைத் தோட்டத்தொழிலாளர்களின் பொருளியல் பதிவுகள்	145
57	பாண்டியம்மாள். செ பொருளின்றிச் சிறக்காது இல்லறம்	147
58	பாரதி. க அம்பை சிறுகதை வழி பொருளாதாரச் சிக்கல்கள்	150
59	பாலாஜி. கோ வணிகத்தில் சங்க மகளிரின் பங்களிப்பு	153
60	பிரதிபா. ந தமிழ் இலக்கியங்கள் சுட்டும் வறுமைநிலை	156
61	பிரிகிருஷ்ணவேணி. பி அகநானூற்றில் பொருளியல் சிந்தனை	158
62	பிரின்ஸ். ஜோ பழந்தமிழகத்தின் கடல்வாணிக வழிகள்	160
63	பூங்குழலி. இரா பாரதியின் பொருளியல் கனவுகள்	163
64	பொன்னி. பா சங்ககால அரசர்களின் பொருளியல் சிந்தனைகள்	166
65	மணிமேகலா. ம சங்ககால மக்களின் பொருளிட்டல்	169
66	மல்லிகா. தி 'உழவே தலை'	172
67	மாரியம்மாள் பிரதிபா. க பதிற்றுப்பத்தில் பொருளியல் சிந்தனை	174
68	முத்தமிழ்ச் செல்வன். சோ சங்க இலக்கியங்கள் சுட்டும் பொருள் கோட்பாடு	177
69	முத்துராஜன். ஆர் முல்லை நில மக்களின் பொருளியல் வாழ்க்கை	180
70	முத்துவேல். ச அகநானூற்றில் வாணிகம்	182
71	முருகன். வெ திருக்குறள் உணர்த்தும் தமிழர்களின் பொருளியற் சிந்தனை	185
72	மெர்சி ஏஞ்சலா ஏலாதியில் பொருளியல் சிந்தனைகள்	188
73	மேகலா. பி மூன்றாம் உலகப் போர் புதினத்தில் விவசாய மக்களின் பொருளாதார நிலை	191
74	ராஜமரகதம். அ பெருங்கதையில் தொழிலாளர்கள்	194
75	லதா. க சிலம்பில் தொழில்கள்	197
76	லயோலா சூலியட் மேரி. பா பொருளே பிரதானம்	199

சிலம்பில் தொழில்கள்

முனைவர் க.லதா

இணைப்பேராசிரியர்

தமிழ் உயராய்வு மையம், பாத்திமா கல்லூரி, மதுரை

வான்பொருள் தந்த வள்ளுவம் பொருளின் தன்மையை எடுத்துக்கூறும் போது மனிதரின் மதிப்புப் பொருளில் தெரியும் என்பார். ஏனெனில் ஒரு பொருட்டாக மதிக்க இயலாத குணங்களை உடையவரையும் மதிக்கச் செய்யும் தன்மை வாய்ந்தது பொருள்.

செல்வத்துப் பயன்

முத்தமிழையும் முக்கனி போல ஒருங்கே தரும் சிலப்பதிகாரத்தில் பொருள், பொருளிட்டல், தொழில்முறை, செல்வநிலை குறித்தச் செய்திகள் பரவலாகக் காணக்கிடக்கின்றன.

“குலந்தரு வான் பொருட் குன்றந் தொலைத்த இலம்பாடு நாணுத் தருமெனக்கு.”

(கனாத்திறம். 70-71)

என்று கோவலன், கண்ணகியிடம் தன் வருத்தத்தைப் பகிரும் போது மீண்டும் வான்பொருள் குன்றம் தேடவேண்டும் என்ற அவனுடைய நோக்கம் வெளிப்படுகிறது. அதன்பொருட்டே இருவரும் மதுரையை நோக்கிப் பயணிக்கின்றனர்.

பொருளை அறவழியில் மட்டுமே ஈட்டுக என்றும் வள்ளுவர் வலியுறுத்துகிறார்.

“தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாம் தக்கார்க்கு வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.”

(கு.எ. 212)

ஏனப் பொருளிட்டலின் நோக்கத்தை வலியுறுத்துகிறார் அவர். வள்ளுவத்துக்கும் முன்னோடியாக ‘செல்வத்துப் பயனை ஈதல்’ என்கிறார் மதுரைக் கணக்காயனார் மகனார் நக்கீரனார்(புறம். 139) எங்ஙனம் நோக்கினும் பொருள் இன்றியமையாதது என்பதையே இவை உணர்த்துகின்றன.

செல்வவளம்

காப்பியத் தொடக்கத்திலேயே புகார் நகரத்தின் செல்வவளம் பேசப்படுகிறது.

“பதியெழுவறியாப் பழங்குடி கெழீஇய பொதுவறு சிறப்பின் புகார்.”

(மங்கல. 15-16)

என்னும் போது, புகார் நகரத்தை விட்டு எக்காரணத்திற்காகவும் பிற நகரங்களுக்குப் புலம்பெயர்ந்து அறியாத பழங்குடி மக்கள் வாழ்ந்த நகரம் என்று பாடுகிறார் இளங்கோ. இது எப்படி சாத்தியமாகும்? சாத்தியமே என்கிறது வள்ளுவம்.

“நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல நாட வளந்தரும் நாடு.”

(கு.எ. 739)

இக்குறளுக்கு இலக்கணமாகப் புகார்நகரம் விளங்கியுள்ளது. இது தொல்தமிழகத்தின் செல்வ வளத்தையும், அவர்தம் பொருளிட்டும் சிறப்பையும் ஒருங்கே உணர்த்துகிறது. தொடர்ந்து புகாரின் பெருமையைப்,

‘போகநீள் புகழ் மன்னும் புகார்’ எனவாழ்த்தும் இளங்கோவடிகள், கண்ணகியின் தந்தையை,

“மாகவான் நிகர் வண்கை மாநாய்கன்”

என்று அறிமுகம் செய்கிறார். மேகம்போல் கைமமாறு கருதாமல் ஒருவன் வாரிவழங்க வேண்டுமெனில் அவனிடம் அழியாப் பெருஞ்செல்வம் இருக்க வேண்டும். அப்பெருஞ்செல்வம் கொண்டு விளங்கியவன் என மாநாய்கனைக் காட்டும் ஆசிரியர்,

“பெருநில முழுதாளும் பெருமகன் தலைவைத்த ஒருதனிக் குடிகளோடு உயர்ந்தோங்கு செல்வத்தான்

வருநிதி பிறர்க்காத்து மாசாத்துவானென்பான் இருநிதிக்கிழவன்.....”

என மாசாத்துவனை அறிமுகம் செய்கிறார். சிலம்புக்கதை நாயகி கண்ணகியையும் நாயகன் கோவலனையும் அறியும்முன் அவ்விருவரின் தந்தையரையும், அவர்களின் செல்வ நிலையையும் இளங்கோ வாசகர்க்குப் புலப்படுத்துகிறார்.

வணிகவளம்

வணிகர் மட்டுமன்றி, ‘கடலோடிகள்’ என (அடியார்க்கு நல்லார் உரை) அழைக்கப்பட்ட பரதவர் பெரும்பொருள் ஈட்டி வாழ்ந்தனர் என்பதையும் இளங்கோ கீழ்க்கண்ட அடிகளில் பதிவு செய்துள்ளார்.

“உரைசால் சிறப்பின் அரைச விழை திருவின்

பரதர்மலிந்த பயங்கொழு மாநகர்

முழங்குகடல் ஞாலம் முழுவதும் வரினும்

வழங்கத்தவாஅ வளத்ததாகி

அரும்பொருள் தருஉம் விருந்தின் தேளம்

ஒருங்கு தொக்கன்ன உடைப்பெரும் பண்டம்

கலத்தினும் காலினும் தருவனர் ஈட்ட”

(மணையறம், 1-7)

வானளாவும் செல்வம் படைத்த அரசர்களும் விழையும் செல்வத்தைப் பெற்றிருந்தனர் பரதவப் பெருமக்கள் என்ற செய்தி இங்கு குறிக்கத்தக்கது.